

ndstrænkede sig til eller var tilfreds med, at det vedkommende Statsregnskab for det paagjældende Finantsaar ikke lodes passere, og ansaa det for selvstændigt, at Alle maatte være paa det Reue med, hvad Motivet til denne Beslutning var, som jo var den i det Finantsaar benyttede provisoriske Lov. Imidlertid have vi iaar forsøgt paa en noget anden Indstilling, og jeg kan maasse sige til, at, da det tilbids er stet efter mit Initiativ i Udvalget, ligger det ogsaa nær, at jeg søger en Begrundelse til deraf. Mit Ønske var nemlig om muligt at stille et Forslag til en saadan Indstilling, der maatte kunne forene begge de Betragtninger, som vare blevne gjorte gjældende, altsaa paa den ene Side det Hensyn, at man vilde opretholde Statsrevisorernes Krav paa en fyldestgjørende Udskillelse af de brugte Bevillingsposter paa den paagjældende Bevillingslov, og paa den anden Side netop særlig optage i selve Indstillingen det, som i Grunden kun er dens Motiv, nemlig Hensynet til den i Finantsaaret benyttede provisoriske Lov. Der er forsaavidt, kan jeg sige, noget mindre Korrekt i at optage et Motiv i selve Indstillingen; men dette Hensyn forekommer mig at være mindre vigtigt ligesoverfor Hensynet til, at man mulig kunde opnaa en samstemmende Beslutning, om ikke af hele Folkethinget saa dog, af de to Sider af Folkethinget, som man maatte antage stemmede overens i Opfattelsen af den provisoriske Finantslovs Ulovlighed. Det var den Indstilling, som blev vedtaget den foregaaende Behandling af Beslutningen om Statsrevisorernes Indstilling, og jeg vil udtrykkelig gøre opmærksom paa, at der deri indeholdtes et dobbelt Moment, en Godkjendelse af de tvende vedkommende Statsrevisoreres Stilling til Sagen og en Votering af Hensyn til den provisoriske Finantslov. Det forekommer mig, at man ikke bør opgive dette Punkt, og det Vædringsforslag, der nu foreligger fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), skiller sig i saa Henseende aldeles ikke fra den Indstilling, der sidste Gang blev forkastet her, idet det ligesom det af det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) stillede Forslag gaar ud paa at forkaste Statsrevisorernes Hovedindstilling og altsaa desavouere deres hele Behandling af Sagen (Modsigelse af Winther). Det gjør det positivt, men jeg tvivler ikke om, at det ikke har været den ærede Forslagsstilleres Hensigt at gøre det. Faktisk stier det imidlertid, thi han foreslaar at forkaste Statsrevisorernes Hovedindstilling, som er, at hele Statsregnskabet ikke kan passere. Det ærede Medlem gjør det ved, kan jeg gjerne sige, at gjentage blot i en anden Form den Indstilling, som sidst her blev forkastet, thi den Indstilling, her forkastedes, gik ud paa, at det ikke kunde passere, at der for en Del af Finantsaaret var benyttet den provisoriske Finantslov, og det ærede Medlems Vædringsforslag nu siger, at

det for Finantsaaret 1877—78 aflagte Regnskab kan passere, forsaavidt det har Hjemmel i den af Rigsdagen vedtagne Finantslov. Ærede Medlemmer ville se, at disse to Redaktioner sige i Virkeligheden akkurat det Samme. Den ene siger blot positivt, hvad den anden siger negativt, saa jeg indser ikke, at det ærede Medlem har opnaaet noget Andet ved sit Forslag end blot at faae sagt den samme Tanke to Gange, den første Gang positivt, den anden Gang negativt. Men det, som det ærede Medlem slet ikke har faaet med, er Statsrevisorernes Hovedindstilling, og naar det ærede Medlem tror at optræde som Mægler, forekommer det mig, at det er en temmelig uheldig Mæglerrolle, han har paataget sig, idet han, saavidt jeg kan skjønne, kun optager det ene Punkt af de to Indstillinger, som indeholdes i det Forslag, som sidst var her til Forhandling, men lader det andet ligge. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds med Beredvillighed vil kunne tiltræde det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds. Jeg anser det for givet. Det ærede Medlem nikker, og jeg anser det som en Bekræftelse, og det maa jeg ogsaa betragte som en Selvsølge, thi det indeholder ikke med en Løddel Andet end det ærede Medlems Forslag, som gik ud paa, at Statsrevisionens Hovedindstilling skulde forkastes. Dette maa det ærede Medlem indrømme mig og deri se Motivet til, at jeg ligesaa lidt som den ærede Ordfører for Udvalget (Alberti) kan anbefale at vedtage Vædringsforslaget, thi Indholdet i det — jeg skal her forbigaa Hensigten — vil intet Andet være, end at man opfordrer Folkethinget til at desavouere de af det selv valgte Statsrevisorer.

Timestad: Jeg skal kun sige et Par Ord om det foreliggende Vædringsforslag; der er nemlig ikke Anledning til store Udtalelser derom; thi om det Forslag bliver vedtaget eller ikke, det er mig og mine Meningsfæller ligesaa ligegyldigt, som det maa være ethvert andet Mennefte i Verden, ene med Undtagelse af de ærede Forslagsstillere, som man vel kan antage, at Faderstjærighed eller den ustyrlige Forsængelighed, som man tillægger Forsattere, maa drive til at ønske det vedtaget. Om man vil bruge den ene eller den anden Form for at udtale Noget, der ikke i og for sig har nogen Betydning, og om hvis praktiske Konsekventer man erkjender ikke at have nogen Forestilling, det er, forekommer det mig, ganske ligegyldigt. Jeg kunde derfor baade stemme for og imod det. Ved at stemme for det, vilde man maasse glæde Forslagsstillerne, men jeg hører, at man derved vilde bedrøve de to Statsrevisorer, og jeg vil derfor i denne Situation foretrække at lade være at stemme angaaende dette Forslag. Det Samme vil jeg forøvrigt gøre med Hensyn til selve Beslutningens